

Թողարկվել են 3 հուշադրամներ

2020-05-20

Թողարկվել են 3 հուշադրամներ

Եղիշե Թադևոսյանի ծննդյան 150-ամյակ

ՀԽՍՀ արվեստի վաստակավոր գործիչ Եղիշե Թադևոսյանը (1870-1936 թթ.) հայ բնանկարչության և դիմանկարչության ճանաչված վարպետներից է: Ծնվել է Վաղարշապատում, սովորել է Թիֆլիսի Տեր-Հակոբյան պանսիոնում (1879-1881 թթ.), Մոսկվայի Լազարյան ճեմարանում (1881-1885 թթ.) և Գեղանկարչության, քանդակագործության և ճարտարապետության ուսումնարանում (1885-1894 թթ.): Դասավանդել է Էջմիածնի Գևորգյան ճեմարանում (1894-1895 թթ.): Մասնակցել է բազմաթիվ ցուցահանդեսների Երևանում, Թիֆլիսում, Մոսկվայում: 1916 թ. աջակցել է Հայ արվեստագետների միության ստեղծմանը, ընտրվել նախագահ: Թադևոսյանը Վրաստանի գեղարվեստական ակադեմիայի հիմնադիրներից (1923 թ.) և առաջին պրոֆեսորներից է:

Լինելով հիմնականում երփնագրող՝ Թադևոսյանի տաղանդը դրսևորվել է նաև գրաֆիկայի, կիրառական արվեստների, խճանկարի, մանրաքանդակի ոլորտներում: Թադևոսյանի առաջին իսկ գործերը վկայում են նրա խոր գունազգացողության, դասական ավանդույթներին հավատարմության մասին: Մեծ արժեք են ներկայացնում նկարչի թարմաշունչ ու քնարականությամբ լեցուն բնապատկերները («Արագած», 1917 թ., «Արարատ», 1934 թ.):

Թադևոսյանը փայլուն դիմանկարիչ է: Նրա վարպետությունը դրսևորվել է վաղ դիմանկարներում («Ա. Շիրվանզադե», 1929 թ., «Հ. Թումանյան», 1933 թ.), իսկ թեմատիկ դիմապատկերի ամենանշանավոր գործը նրա վերջին կտավն է՝ «Կոմիտասը» (1935 թ.): Լինելով հայ ազգային ազատագրական շարժման վերելքի ժամանակակիցը՝ Թադևոսյանը պարբերաբար անդրադարձել է նաև իր ժողովրդի անցյալին («Հոգեհաց. Արտաշեսի մահը», «Տորք Անգեղ», 1910 թ., «Արշակ և Փառանձեմ», 1921 թ.):

Եղիշե Թադևոսյանի աշխատանքները գտնվում են Հայաստանի ազգային պատկերասրահում, Չարենցի անվան գրականության և արվեստի թանգարանում, Մոսկվայի Արևելքի ժողովուրդների արվեստի պետական թանգարանում և այլուր:

Դիմերես՝ հատված Եղիշե Թադևոսյանի «Նկարչի կինը՝ Ժյուստինը» (1903 թ.) կտավից:
Դարձերես՝ հատվածներ Եղիշե Թադևոսյանի կտավներից՝ «Ինքնադիմանկար» (1933 թ.), «Սևանա կղզու Առաքելոց եկեղեցին» (Էսյուդ, 1934 թ.):

Եսքիզների հեղինակ՝ Լուսինե Լալայան:
Հատվել է Լիտվայի դրամահատարանում:

Տեխնիկական չափանիշներ

Անվանական արժեքը (դրամ)	100
Մետաղը, հարգը	արծաթ, 925
Քաշը (գ)	28.28
Տրամագիծը (մմ)	28,0 x 40,0
Թողարկման քանակը (հատ)	500
Դրամաշուրթը	հարթ
Որակը	լավացված

Հրաչյա Ներսիսյանի ծննդյան 125-ամյակ

Հրաչյա Ներսիսյանը (1895-1961 թթ.) հայ անվանի դերասան է, ԽՄ Ժողովրդական արտիստ (1956 թ.):

Սովորել է Կ.Պոլսի ֆրանսիական և ամերիկյան քոլեջներում, հայկական Էսայան վարժարանում: Բեմական գործունեությունը սկսել է Ա. Պենկյանի թատերախմբում: 1919 թից եղել է Կ. Պոլսի «Հայ դրամատիկի» դերասան: 1922 թ. Վ. Փափագյանի, Մ.

Ձանանի և այլ դերասանների հետ հաստատվել է Խորհրդային Հայաստանում, 1923 թ-ից դարձել է Երևանի առմիշտ բնակիչ և Առաջին պետթատրոնի (այժմ՝ Սոկրատյանի անվան ազգային ակադեմիական) դերասան:

Ներսիսյանի վարպետությունը և տաղանդը լիակատար բացահայտվել են Ֆալստաֆի, Օթելլոյի, Լիր արքայի (Վ. Շեքսպիրի «Վինձորի գվարճասեր կանայք», «Օթելլո», «Լիր արքա»), Պաղտասար աղբարի (Հ. Պարոնյանի «Պաղտասար աղբար»), Էլիզբարյանի (Ա. Շիրվանզադեի «Պատվի համար»), Պրոտասովի (Լ. Տոլստոյի «Կենդանի դիակ»), Մեք-Գրեգորի (Վ. Սարոյանի «Իմ սիրտը լեռներում է») դերակատարումներում: 1925 թ-ից նկարահանվել է կինոյում՝ Ռուստամ («Նամուս», 1925 թ.), Պեպո («Պեպո», 1935 թ.), Դավիթ Բեկ («Դավիթ Բեկ», 1944 թ.), Ղամբարյան («Ինչու է աղմկում գետը», 1958 թ.), Ներսես աղբար («Տժվժիկ», 1961 թ.):

Անձնավորման արվեստի ճկունության, արտահայտչամիջոցների հարստության շնորհիվ Ներսիսյանին հավասարապես մատչելի էին ողբերգական, դրամատիկական և կատակերգական կերպարանավորումները, որոնց դերասանը հաղորդել է հուզական խորունկ բովանդակություն: Ներսիսյանի ստեղծագործական պաթոսը կարեկցանքն է հանիրավի հալածված հերոսի նկատմամբ, որն էլ շեշտված է արտիստի հատկապես վերջին շրջանի դերակատարումներում:

Իր նկարագրով, արվեստի գեղագիտական արժեքով և հուզական գրավչությամբ Ներսիսյանն արժանացել է համաժողովրդական ճանաչման:

Դիմերես՝ Հրաչյա Ներսիսյանի հուշաքարին պատկերված խորաքանդակից հատված (գործ՝ Ստեփան Զյուրբջյանի):

Դարձերես՝ Հրաչյա Ներսիսյանի դիմապատկերը (գործ՝ Ներսես Կիրակոսյանի):

Եսքիզների հեղինակ՝ Լուսինե Լալայան:
Հատվել է Լիտվայի դրամահատարանում:

Տեխնիկական չափանիշներ

Անվանական արժեքը (դրամ)	10.000
Մետաղը, հարգը	ոսկի, 900

Քաշը (գ)	8.6
Տրամագիծը (մմ)	22.00
Թողարկման քանակը (հատ)	300
Դրամաշուրթը	ատամնավոր
Որակը	պրուֆ

Անրի Վեռնոյի ծննդյան 100-ամյակ

Անրի Վեռնոյ (Աշոտ Մալաքյան, 1920-2002), ֆրանսիացի հայազգի կինոռեժիսոր, գրող, Ֆրանսիայի գեղարվեստի ակադեմիայի անդամ: Սովորել է Մարսելի կիրառական արվեստի դպրոցում, այնուհետև՝ Էքսան-Պրովանսի ֆրանսիական լիցեյում, որն ավարտելուց հետո անցել է լրագրողական աշխատանքի: 1945 թ. «Լա Մարսեյեզ» թերթում Անրի Վեռնոյ կեղծանունով հրապարակել է Հայկական հարցի մասին հոդվածների շարք: 1948 թ.-ից աշխատել է կինոյում. աշխարհահռչակ դերասանների մասնակցությամբ ստեղծել է 40-ից ավելի կինոնկարներ («Արգելված պտուղ» (1952 թ.), «Մաքսիմ» (1958 թ.), «Նախագահը» (1961 թ.) և այլն):

Ժամանակակից կինոարվեստի լավագույն օրինակներից է Անրի Վեռնոյի «Մայրիկ» կենսագրական ֆիլմը, որը նկարահանվել է 1991 թ. և ներկայացնում է Հայոց ցեղասպանությունից մազապուրծ եղած և Ֆրանսիա գաղթած հայ ընտանիքի պատմություն: 1996 թ. կինոնկարն արժանացել է Ֆրանսիայի «Սեզար» մրցանակի, իսկ սցենարը թարգմանվել և հրատարակվել է տասնյակ լեզուներով՝ դառնալով հայի անկոտրում ոգու և վերապրումի խոսուն վկայագիրը:

Դիմերես՝ Անրի Վեռնոյին շնորհված Ֆրանսիայի Պատվո լեգեոնի շքանշանը, «Փարաջանովյան թալեր» և «Սեզար» մրցանակների պատկերները:

Դարձերես՝ Անրի Վեռնոյի դիմապատկերը, կինոժապավեն և «Արգելված պտուղը» (1952 թ.) ու «Մի գիշերվա պատմությունը» (1960 թ.) կինոնկարների պաստառներից հատվածներ:

Եսքիզների հեղինակ՝ Էդուարդ Կուրդիսյան:
Հատվել է Լիտվայի դրամահատարանում:

Տեխնիկական չափանիշներ

Անվանական արժեքը (դրամ)	100
Մետաղը, հարգը	արծաթ, 925
Քաշը (գ)	28.28
Տրամագիծը (մմ)	28,0 x 40,0
Թողարկման քանակը (հատ)	500
Դրամաշուրթը	հարթ
Որակը	լավացված

Ծանուցում

Հուշադրամները թանկարժեք մետաղներից պատրաստված դրամներ են, որոնք թողարկվում են երկրի ազգային, միջազգային, պատմամշակութային, հոգևոր և այլ արժեքները հասարակությանը ներկայացնելու, դրանք մետաղի տեսքով հավերժացնելու, ինչպես նաև դրամագիտական շուկայի պահանջարկը բավարարելու նպատակով:

Ինչպես ցանկացած դրամ, հուշադրամներն ունեն անվանական արժեք, որով և ներկայանում են որպես վճարամիջոց: Սակայն հուշադրամների անվանական արժեքը շատ ավելի ցածր է ինքնարժեքից, որը բաղկացած է հուշադրամի պատրաստման համար օգտագործված թանկարժեք մետաղի արժեքից, արտադրության և այլ

ծախսերից: Ցածր անվանական արժեքն ու բարձր ինքնարժեքը հնարավորություն են տալիս այս տեսակի դրամը դիտարկելու ոչ թե որպես դրամաշրջանառության մեջ օգտագործվող վճարամիջոց, այլ որպես հավաքորդական առարկա: Հուշադրամներն ունեն նաև ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից սահմանված վաճառքի գին:

Հուշադրամները՝ հանդիսանալով հավաքորդական առարկա, թողարկվում են խիստ սահմանափակ քանակով և չեն վերաթողարկվում:

Դրամագետները, հավաքորդներն ու պարզապես ցանկացողները կարող են գնել ՀՀ հուշադրամները ՀՀ կենտրոնական բանկի «Դրամագետ» վաճառատրահից, որը գործում է բանկի ներսում և բաց է բոլորի համար:

ՀՀ կենտրոնական բանկի պաշտոնական տեղեկատվությունը հուշադրամների շրջանառության մեջ դնելու օրվա մասին չի ենթադրում, որ հուշադրամների վաճառքը կազմակերպվում է տվյալ օրվանից: Վաճառվող հուշադրամների և դրանց վաճառքի գնի մասին տեղեկատվությունը տեղադրվում է ՀՀ կենտրոնական բանկի «Թղթադրամներ և մետաղադրամներ» - «Դրամագետ» վաճառատրահ տիրույթում, «Դրամագետ» վաճառատրահում վաճառվող դրամագիտական արժեքները բաժնում:

Ձեռքբերված հուշադրամները և այլ դրամագիտական արժեքները ենթակա չեն վերադարձման և փոխանակման: